

गौरी काश्लिका तन्त्रम् ।

श्रीमन्महादेव प्रणीतम् ।

— + * + —

श्रीभुवनचन्द्र वसन्तेन प्रकाशितम् ।

(कलिकाता, निमतला घाट इड्डिट नं ८)

— + X + —

द्वितीय संस्करणम् ।

— X —

कलिकातापरगणान्तर्गत इमहमाख्य स्थाने
संवाहचानरत्नाकर वन्दे — श्रीवेणीशधर वसन्तेन
मुद्रितम् ।

{ ८८ }

R. M. G. LIB. Y	
Acc	20770
	23318
	MAY
St. Card	✓
Class	✓
Cat	✓
Bk. Card	✓
Checked	ash

सूचीपत्रम् ।

मङ्गलाचरणम्	१	गाड़ीशुद्धिः	१६
ऋतुभेद ओ औषधादि		त्वर चिकित्सा	१७
संग्रह विधिः	१	ऐ नाशन मन्त्राः	१७
रोगजन्य नक्षत्रफलम्	२	छेद मन्त्रः	१८
ऋतुचिह्नम्	३	वज्रसूत्र चिकित्सा	१८
औषधोत्पादन विधिः	७	सूत्रकृष्ण	१८
ऋतुभेदः	८	प्रमेह	१८
चित्तकल्पः	८	विन्दुक्षय	१८
मण्डुकपर्णी कल्पः	८	कुरण्ड	२०
युनर्नवा कल्पः	८	कुरण्डगलगण्ड	२०
निर्गुण्डी कल्पः	१०	भगन्दर	२०
भक्षणा मन्त्रम्	११	कामला	२०
हस्तीकर्ण कल्पः	१२	वैवर्ध्य	२१
खेतार्क कल्पः	१३	कास	२१
भङ्गराज कल्पः	१४	क्षयकास	२१
काकला कल्पः	१४	नासार्थ	२१
अम्बलोनी कल्पः	१५	गुदार्थ	२१
बाल्मली कल्पः	१५	कर्णमूल	२२
अभया कल्पः	१६	चक्षुरोग	२२
औषध भक्षणे नक्षत्र		शिरोरोग	२२
नियमः	१६	पद्मगन्ध	२३

दन्तरोग चिकित्सा	२३	पुष्टिजननम्	२८
अतीसार “	२३	सुखसौगन्ध जननम्	२८
परिणामशूल “	२३	सुस्वरजननम्	२८
विचर्चिका “	२४	लोमपातनम्	२९
कुष्ठरोग “	२४	केशवैवर्ण्य हरणम्	२९
क्षीहारोग “	२४	स्नानगुणाधानम्	२९
विस्कोटक ओ गण्डशोध		सौभाग्यजननम्	२९
चिकित्सा	२४	लेपवराङ्गयोः	३०
अर्जुद “	२५	स्त्रीवशीकरणम्	३०
दग्धव्रण “	२५	दम्पतीप्रीतिजननम्	३१
क्षीपद “	२५	जगद्वशीकरणम्	३२
निद्रामोक्षोपाय	२५	तिलक करणं मन्त्रम्	३२
निद्रा चिकित्सा	२६	मोहनम्	३३
अदृश्योपायः	२६	वीर्यजननम्	३३
अदृश्यनिधि दर्शनोपायः	२७	बलवर्धनम्	३४
निगडभङ्ग प्रयोगः	२७	श्रुतिधारणम्	३४
देहदुर्गन्ध हरणम्	२७	अस्त्रधारणम्	३४
देहसौगन्ध जननम्	२८	गात्रस्पर्शन कथनम्	३५
क्लान्तिजननम्	२८	इति सूचीपत्रम् ।	

गौरी काञ्चलिका तन्त्रम् ।

श्रीदेव्युवाच ।

ज्ञातं भवत्प्रसादेन यथाकालस्य वक्ष्यमस्मि
मन्त्रस्य सारसंभूतमिदानीमौषधं वद ॥
येन सिद्ध्यन्ति देहानि सन्तितानि हिताय च ।
जरारोग हरं कल्पं तद्वद त्रिपुरान्तक ॥
सन्त्यौषधान्यनेकानि मनुष्यानां हिताय च ।
पूर्व्वेन्तु यत्त्वया प्रोक्तं प्रत्यक्षं कथयस्व मे ॥

श्रीईश्वरोवाच ।

तिथिनक्षत्रवारेण ऋतुभेदैः परिग्रहः ।
खननोत्पाटनं मन्त्रैः कारयेद्बै चिकित्सकः ॥
औषधं कालयोगेन गृह्णाति परमं बलम् ।
शरद्वेगमन्तयोर्देवित्वचो मूलस्य संग्रहः ॥
शिशिरे च फलं सम्यक्मूलं सारसमन्वितम् ।
वसन्ते पुष्पपत्रञ्च ग्रीष्मे च फलबीजके ॥
स्वकाले बलवन्तोऽपि वर्षासु तरवः सदा ।
मूले शुष्के बलं चाङ्गं मूलादौ भेषजे तथा ॥
ग्रीष्मवर्षि कयोरेतत् शरत् संपूर्णदौ भवेत् ।
वृक्षादीनां फलं बीजं स्वकीये च ऋतौ तथा ॥
मूलवत् परितः सर्वा औषधः परिकीर्तिताः ।
मूलजा स्वलजा वृक्षा लताद्यापि तथैव च ॥

ग्राम्यस्थारगुणवल्ली ओषधः परिकीर्तिताः ।
जातिर्द्वयं गुणं चिह्नैरौषधं व्याधिसंज्ञयम् ॥
जलपुष्पलता एव स्वकाले बलिनस्तथा ।
निशायां जलजा वीर्याः स्थलजा बलिनो दिवा ॥

अथ रोगजन्य नक्षत्रफलम् ।

क्षत्तिकायां कदाचिद्वै व्याधिरुत्पद्यते क्वचित् ।
नवरात्रं भवेत् पीडा त्रिरात्रं रोहिणीषु च ॥
श्वशीर्षे पञ्चरात्रं चार्द्रा प्राणैर्विमुच्यते ।
पुनर्वसौ च पुष्यायां सप्तरात्रं विधीयते ॥
नवरात्रं तथाश्च षष्ठाशानान्तं मघासु च ।
द्वौमासौ पूर्वफल्गुन्यसुत्तरासु त्रिपञ्चकम् ॥
हस्ताभ्यां सप्तमे मोक्षः चित्रायामर्जुमासकम् ।
मासद्वयं भवेत् स्वात्यां विशाखे विंशतिर्दिनम् ॥
मैत्रेचापि दशाहानि ज्येष्ठायामर्जुमासकम् ।
श्रुलेन जायते शेषं पूर्वाषाढा त्रिपञ्चकम् ॥
जनविंशोत्तराषाढा द्वौमासौ श्रवणा तथा ।
धनिष्ठायामर्जुमासो वारुणे च दशाहिकम् ॥
पूर्वभाद्रपदे देवि जनविंशति वासरान् ।
त्रिपदश्चाप्यहि त्रध्ने रेवत्यां दशरात्रकम् ॥
अहोरात्रे चाश्विनीञ्च भरण्याञ्च गताशुषम् ।
एवं क्रमेण जनीयान्नक्षत्रेण यथोदितम् ॥
उरगशतभिषाद्रां स्वातिश्चत्वारिपूर्वा,
शनिर्विकुजवाराः क्रूरतारा विषह्वाः ।
यदि भवति चतुर्थी चाष्टमी भूतपञ्ची ।
वरिहर तिथिमेकां रोहिणीं मृत्युकालम् ॥

पञ्चमी चन्द्रवारे च द्वितीया च वृहस्पतौ ॥
शुक्रे चैव चतुर्थी च रोगिनां मृत्युमादिशेत् ।
सप्ताहं वारयोगेन त्रिगुणं तिथिसंश्रुतम् ॥
तिथिनक्षत्रयोर्मासं त्रिभिः कालेन जीवति ॥

अथ मृत्युचिह्नम् । श्रीदेव्यवाच ।
यानि चिह्नानि मरणान्मृणां पूर्वम् भवन्ति हि ।
तानि चिह्नानि कतिचित् ब्रूहि मे जगदीश्वर ॥
• • श्रीईश्वरोवाच ।

वदामि कालचिह्नानि जायते यानि देहिनः ।
मृत्यौ निकटमापन्ने तत्रैतानि निशामय ॥
यस्य नासापुटे वायुर्यस्य वाति दिवानिशम् ।
अखण्डमेव तस्यायुः क्षरेदङ्गा त्रयेण हि ॥
द्यहोरात्रं त्यहोरात्रं चायुर्व्यवहृतिसन्ततम् ।
सार्द्धकमासं तस्यैवं जीवितं खलु चोच्यते ॥
वह्निर्नासापुटे युग्मे दशाहानि निरन्तरम् ।
वायुश्चेत् सप्त संक्रान्तं स जीवति दिनद्वयम् ॥
नासावर्त्मद्वयं हित्वा यस्य वायुर्मुखात् वहेत् ।
स चेद्दिनद्वयं स्थित्वा ततो यमपुरं व्रजेत् ॥
सूर्योत्पन्नमराशिस्थे जन्मसंस्थे निशाकरे ।
पूर्णः स कालो द्रष्टव्यो यदि यास्ये वहेद्भुविः ॥
अकस्माद्दीक्षते यस्तु पुरुषं कृष्णं पिङ्गलम् ।
तस्मिन्नेव क्षणे रूपं सजीवेद्वत्परद्वयम् ॥
यस्य वीर्यं मलं मूत्रं क्षतं शुक्रमनन्तरम् ।
इहैकदाभवेदापि अम्बुं तस्याशु व्रथते ॥
इन्द्रनीलनिभं व्योम्नि गगे धूमं समीक्षते ।

इतस्ततः प्रह्वमरं षण्मासञ्च सजीवति ॥
 अरन्धतौ भ्रुवश्चैव विष्णोस्त्रीणि पदानि च ।
 आसन्नं सत्युर्नोत्पश्येच्चतुर्थं वायुमण्डलम् ॥
 भाद्रेऽङ्गिवारे सूर्यस्य पुष्टीकृत्य दिवादिकम् ।
 प्रकृत्याशु न पश्येत् वा षण्मासेन ससत्यु भाक् ।
 वेत्ति नीलादिवर्णस्य कटुकादि रसस्य च ।
 अककादन्यथाभावं षण्मासेन स सत्युभाक् ॥
 षण्मास सत्युलोकस्य कण्ठोष्ठरसनारदाः ।
 शुष्यन्ति सततं तत्तद्विच्छादयस्थानुपश्रमाः ॥
 रेतः कवचनेत्रान्ता मलिमानं भजन्ति वै ॥
 तर्हि कीनासगरं पष्ठेमासि व्रजेन्धरः ॥
 संप्रवृत्ते निधुवने मध्याह्ने चेति यो नरः ।
 निश्चितं पञ्चमे मासि धर्मराजा तिथिर्भवेत् ॥
 द्रुतमारुह्य शकटं तीत्वोद्यं यस्य मसकम् ।
 भ्रुवं प्रयाति तस्यायुः षण्मासात् परिसंक्षयम् ॥
 सुखातस्यापि यस्याशु हृदयं परिशुष्यति ।
 चरणौ च करौ चापि त्रिमासं तस्य जीवितम् ॥
 प्रतिगिम्बं भवेद् यस्य पदं खण्डपदाकृतिः ।
 पांशौ वा कर्हमे वापि पञ्चमासान् जीवति ॥
 देहं प्रकम्पते यस्य देहोन्ध्रेऽपि निश्चले ।
 छान्तदूतावध्नन्ति चतुर्थे मासि तं नरम् ॥
 निजस्य प्रतिगिम्बस्य निश्चले सूदकादिषु ।
 स भ्रमाङ्गं न पश्येद् यः स मासेन विनश्यति ॥
 सतभ्रंसेत् स्थले वापि घमुरेन्द्रं न पश्यति ।
 स वा चन्द्रद्वयं वापि दिवा द्वौ च दिवाकरौ ॥

दिवा च तारकाचक्रं रात्रौ व्योम्नि विभावसुम् ।
 युगपच्च चतुर्दिक्षु शक्रकोदण्डमण्डलम् ॥
 भूधरे भूधराग्रे वा गन्धर्वनगरालयम् ।
 दिवानिशा च नृत्यञ्च एते पञ्चत्व हेतवः ॥
 कारावरुहश्रवणः संश्रुणोति न च ध्वनिम् ।
 स्थूलः कृशः कृशः स्थूल सदा मसान्निवर्त्तते ॥
 यः पश्योदात्मनः आयां दक्षनासा समाश्रिताम् ।
 दिनानि पञ्चजीवित्वा पञ्चत्व मुपयाति सः ॥
 प्रक्षते भक्षते देहं पिशाचासुरवायसैः ।
 भूतैः प्रेतैः स्वभिगृध्रैर्गोमायूर्मृगशूकरैः ॥
 शरभैः शूलभैश्चैनैरश्वभिसोतरैः वृकैः ।
 स्वप्ने संजीवितं दृष्ट्वा वर्षान्ते यममीक्षते ॥
 गण्डपुष्पांशुकैः शोणैः स्वतन्त्रं भूषितं नरः ।
 य पश्येत् स्वप्नसमयेऽष्टौमासान् जीवति ॥
 पांशुराशिञ्च वल्लीकं यूपदण्ड मथापि वा ।
 योऽधिरोहतिवै स्वप्ने सोष्टमासां प्रणश्यति ॥
 रासवारुढमात्मानं तैलभ्यङ्गञ्च मण्डितम् ।
 यः पश्येत् स्वप्नसमये यमलोकं स गच्छति ॥
 स्वयोनौ स्वतनौ वापि यः पश्येत् स्वप्नगोचरः ।
 दृष्टानि शुष्काटानि घष्ठेमासेन तिष्ठति ॥
 लौहदण्डधरं कृष्णं पुरुषं कृष्णवाससम् ।
 स्वयं यो ग्रन्थितं पश्येत् स त्रिमासाञ्चलङ्घयेत् ॥
 कालीकृमारो यः स्वप्ने वन्दीयात् बाहुपाशकैः ।
 स आसेन च न वीक्षेत् नगरीं यमनाश्रयाम् ॥
 गौरी यो वानरारूढो गच्छेत् प्राचींश्च स्वपन् ।

दिनैः समासैर्विज्ञेते नगराणि शमनाश्रयाम् ॥
 स पञ्चाभिरात्रौ च स याति यामिकौ पुरोम् ।
 नरो यो पञ्चमेनैव पश्येत् संशमनीं पुरिम् ॥
 कृपणोऽपि वदान्येवा वदान्यः कृपणोऽपि वा ।
 प्रकृते विजृम्भेऽस्यात्तदापञ्चत्व-मागता ॥
 दैवमार्गं ध्रुवं शक्रं सोमच्छायां मरुन्धतीम् ।
 यो न पश्येत् दूरस्थोऽपि न जीवेत् वत्सरात्परम् ॥
 स्मेरश्मिविम्बं सूर्यस्य वक्त्रेऽश्वैवांशुमालिनम् ।
 दृष्टेकादश मासाश्च न चोर्द्ध्वं स च जीवती ॥
 हन्यते काकपंक्तिभिः पांशुवर्धति वामतः ।
 स्वच्छायामन्यथा दृष्ट्वा चतुषश्च सजीवति ॥
 अशुभ्रां विद्युतं दृष्ट्वा दक्षिणां दिशमाश्रिताम् ।
 तथा शक्रधनुर्वीपि जीवितश्च त्रिमासकम् ॥
 हृते तैले तथा दर्शे तोये च तनुमात्मनः ।
 यस्तु पश्येदशिरस्कां मासादूर्ध्वं न जीवति ॥
 यस्य वक्त्रे शवगन्धो गात्रे दसनयोरपि ।
 तस्यार्द्धमासिकं ज्ञेयं योगिनोऽपि जीवनम् ॥
 यस्याऽत्रे स्नातगात्रस्य कपोलमाशुशुष्यति ।
 पतिश्चापि जलं पश्येत् दशाहं तस्य जीवनम् ॥
 ऋक्षवानरयानस्यो यो गच्छेत् दक्षिणां दिशम् ।
 स्वप्ने पश्यति तस्यापि क्षत्र्यरेव न संशयः ॥
 रक्तर्जण्याम्बरधरा मर्यान्ति वा हसन्ति च ।
 दक्षिणायां नयेन्वारि स्वप्ने सोऽपि न जीवति ॥
 नग्नं क्षपणकं स्वप्ने वेशमानं महाबलम् ।
 एकं वा कीदृशवन्तं तं विद्यान्मृत्युपस्थितः ॥

आमस्तकं तलं जस्तु निमग्नं पङ्कसागरे ।
 स्वप्ने पश्येत्तदायस्तु स सद्यो न्वियते नरः ॥
 केशाङ्गार चिताभस्त्र भुजगां निर्जलां नदी ।
 दृष्ट्वा स्वप्ने दशाहे वा स्रत्युरेकादशे दिने ॥
 स्रुत्यो द्ये शिवा यस्य क्रोशति याति सन्मुखम् ।
 विपरीतं परीतं वा सद्यो स्रत्युं सगच्छति ॥
 यस्य वै भुक्तमात्रस्य हृदयं बाध्यते क्षुधा ।
 जायन्ते दन्तवर्षाश्च सगतायुः न संशयः ॥
 शक्रायुधं चार्द्धरात्रे चन्द्रस्य ग्रहणान्तरे ।
 दृष्ट्वा मन्येत संचीण मात्मजीवित मात्मवित् ॥
 नासिका वक्रतामेति कर्णयोर्नमनोन्मति ।
 नेत्रे वास्यं स्मरेद् यस्य सगच्छेद् यममन्दिरम् ॥
 आरक्ततामेति च मुखं जिह्वा च सामिपं सदा ।
 तदा प्राज्ञो विजानीयात् स्रत्युमासादयात्मकम् ॥
 पिपायकणो निर्धोषं न शृणोत्यात्मसम्भवम् ।
 न श्रेयत् चक्षुषोर्ज्योति र्यस्य सोऽपि न जीवति ॥
 एतानि कालचिह्नानि सन्धानि च वज्रानि च ।
 ज्ञात्वाभ्यासं नरो योग मथवा काशिकां व्रजेत् ॥
 कालस्य वञ्चनोपायम् इमं सत्यं वदाम्यहम् ।
 विना एव स्रत्युञ्जयं काशीनाथस्य पूजनात् ॥
 तथैव रोगहन्त्याग्नौ विनाक्षौषधि भक्षणात् ॥
 अथ औषधोत्पादनम् ।
 अक्रूरश्च जयापूर्णा रिटिहीना त्रियौ तथा ।
 बडुल्लु च रुक्मश्च औषधोत्पादने शुभः ॥

अथ ऋतुभेदः ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि भैषज्य ऋतुभेदकम् ।
 दिवारात्रौ तथा युज्यं वसन्तादि तथा क्रमात् ॥
 वसन्तश्चैव पूर्वाङ्के ग्रीष्मे मध्याह्ने उच्यते ।
 वर्षायामपराङ्के वा प्रदोषे परदिश्यते ॥
 मध्यरात्रौ च हेमन्तः शिशिरे शेषरात्रौ के ।
 दशदण्डक्रमाद्देवि जानीयात् ऋतुभेदकम् ॥
 वशीकरणं कर्मादि वसन्ते चैव कारयेत् ।
 ग्रीष्मे विद्वेषणं कुर्यात् प्राट्छिद्रावनं तथा ॥
 शारदे शान्तिकञ्चैव हेमन्ते पुष्टिकान्तथा ।
 शिशिरे मारणं कुर्यात् ऋतुकाल विभेदतः ॥
 ऋतवः कथितास्त्येते सर्वे एव क्रमेण तु ।
 वक्ष्यादि क्रमैस्त्रिंशच्च प्रयत्ने नापि सर्वतः ॥
 तर्ज्यादि समाहृतं जपं जप्याद् यथा क्रमात् ।

अथ चित्तकल्पः ।

रक्तचित्तं पलञ्चैव विडङ्ग गुडकं तथा ।
 एतेषां समता कुर्यात् पिष्ट्वा च वटिकाञ्चरेत् ॥
 ऋङ्गस्त्रज रसेनैव मर्द्दयेत्तु दिनत्रयम् ।
 एकैक दिवसे तस्य एकैकां भक्षयेत्ततः ॥
 एलानि करकञ्चैव कलां नागेश्वरन्तथा ।
 मासैके व्याधिनाशश्च क्षीपदश्च चतुर्थके ॥
 तथैव गलगण्डश्च कोषट्छिञ्च नाशयेत् ।
 बलपुष्टिप्रदं देवी वरमासे कुञ्जरोपमः ॥
 द्विमासे कान्तिदृष्टिश्च कुष्ठं हन्ति त्रिमासके ।
 दृढस्यति समो विद्वान् सप्तमासे भविष्यति ॥
 मम तुल्यो भवेद्योगी सप्तत्यरक्ष भक्षणात् ।

अथ मण्डूकपर्णीकल्पः ।

मण्डूकपर्णीं पुष्पाकं चोत्पाद्य च समूलिकाम् ।
प्रक्षालयित्वा ततः कुर्व्यात् सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ॥
दृढभाण्डे ततः स्थाप्य यावत्पुष्पाकं वासरम् ।
विडालपदकैः सुतुल्यं काश्चिकैः सह यः पिवेत् ॥
अस्त्राव्य सह दुग्धेन मासैके चर्चुरोगहृत् ।
द्विमास भक्षणाद्देवि पलिते वर्ज्येत्यथा ॥

अथ पुनर्नवा कल्पः ।

पुष्पाकं दिवसे सौम्ये प्रातः श्वेतपुनर्नवाम् ।
समूलपत्रां समृद्धा सूक्ष्मचूर्णाणि कारयेत् ॥
मर्दयित्वा ततः पश्चात् दृढेन मधुना सह ।
भाण्डेन स्थापयेद् यत्ने यथा रक्षाकरस्तथा ॥
ततो मासान्तरे देवि चम्पकं कुसुमा प्रभम् ।
वसन्त समये तस्य शुचिर्भुत्वा समाहितः ॥
नासमेकं भवेत् सत्यं मलमूलं सगन्धिकम् ।
अलिपक्ष्मोपमाकेशा गौरदेहा भवेत्तदा ॥
दृढस्यति सम वाग्मौ जीवेत् पञ्चशताब्दिकम् ।
नास्ति तुल्य समं कल्प कथितञ्च पुनर्नवाम् ॥
स्थिरवायुर्भवेद्देहे सेवनात् कल्पमुत्तमम् ।

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि निर्गुण्डी कल्पमुत्तमः ।
धनधान्यकरी देवि आयुरारोग्यवर्द्धिनी ॥
श्रान्ति पुष्टिकरी नित्यं साक्षाद्देवि स्वरूपिणी ।
निर्गुण्डीति समाख्यातां सर्वलोक सुखप्रदम् ॥
प्रसादं प्रवक्ष्यामि प्रयोगं शृणु सुन्दरि ।

निर्गुण्डी कल्पः ।

निर्गुण्डीमूलसुदृढ्य शोभनेन दिने नतु ॥
 अष्टादशपलं चूर्णं पलद्वादश सर्पिषम् ।
 मधु षोडशपलञ्चैव मिश्रीकृत्य विधानतः ॥
 एभिस्तु खिग्धभाग्णे च मासमेकन्तु सर्वतः ।
 स्वापयेत् धान्दरागौ च भासादूर्ध्वं ससुद्धरेत् ॥
 समभ्यर्च्य गुहं देवं पूजयेच्च विधानतः ।
 ब्रह्माणीञ्च कुमारीञ्च भोजयेच्च यथाविधि ॥
 तासामादाय चादेयं शुचिर्भुत्वा शुभे दिने ।
 विदालपदमानन्तु भक्षयेच्च विधानतः ॥
 अहन्त्यहनि भोक्तव्य मिदं भवति लक्षणम् ।
 स्कन्धनेत्रां स्वगात्रञ्च भवेद्वलितः मेवच ॥
 वर्ज्यमेद्वलिपलित दीर्घजीवी भवेद् भुवम् ।
 भवति चाक्षयं रेतः स्त्रीयतरमितुं क्षमः ॥
 प्रकामं भोजनं तस्य ततस्तापैर्न बाध्यते ।
 आचारं मैथुनं निद्रां स्वेच्छया च करोत्यसौ ।
 विकारान्मनसः सम्यग्वर्ज्यते दृश्यते नरः ।
 प्रस्यं निर्गुण्डीचूर्णस्य गोमूत्रेण समं पिबेत् ॥
 दशरात्रप्रयोगेन कुष्ठनष्ट प्रधानकम् ।
 नाशयेच्च सदा देवि वायोर्मेषमिवाम्बरे ॥
 निर्गुण्डी श्वेतं तच्चूर्णं अजामूत्रेण यः पिबेत् ।
 नखकेशास्तथादन्ताः सप्ताहेन पतन्ति वै ॥
 द्विसप्ताह प्रयोगेन योगसिद्धि भवेद् भुवम् ।
 त्रिसप्ताह प्रयोगेन हृद् भवति लक्षणम् ॥
 अजामूत्रौ दास्यते देवि न जले न्नियतेपि च ।

तस्य देहेन लौहस्य काञ्चनस्य न विन्दति ॥
 चतुःसप्ताह्ययोगेन भूर्मित्यक्ता नभो व्रजेत् ।
 निर्गुण्डी चूर्णमादाय घृतेन सह भक्षयेत् ॥
 जशस्तु दूर्ज्वलो वापि बलवीर्यं भवेद् भुषम् ।
 निर्गुण्डी चूर्णमादाय पिवेद्भुष्योम वारिना ॥
 सप्तरात्र प्रयोगेन किञ्चरैः सह गीयते ।
 निर्गुण्डी मूलसुहृत् गृहे च धारयेद्बुधः ॥
 नश्यन्ति सर्वविघ्नानि गृहे नामाश्च सर्वशः ।

अथ भक्षण मन्त्रम् ।

प्रणवश्च ततो मायां कूर्चवीजं फडान्तकम् ।
 वज्रिजायान्त मन्त्रेण शतधा औषधोपरि ॥
 जप्त्वा तु भक्षयेद्देवि कल्पोक्तस्य फलं भवेत् ।

ओं ह्रीं ऊं फट् स्वाहा ।

मन्त्रोस्तु ।

(ओं ह्रीं ऊं फट् स्वाहा)

तावं मायाद्वयं कूर्चं फडान्तं वज्रि सुन्दरि ।
 अष्टोत्तरशतं जप्त्वा औषधं भक्षयेत् सुधीः ॥

मन्त्रम् ।

ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं फट् स्वाहा ।

ओं नमो नामरूपाय पादपाय कुबेराय च ।
 वज्रिजायान्त मन्त्रेण औषधं भक्षयेत्ततः ॥
 औषधं भक्षयेदेनं सपुष्टिकोदनं क्षणम् ।
 हित्वा क्षाराब्जादिकं त्रिरात्राभ्यन्तरे ततः ॥
 औषधं भक्षयेद्देवि यथोक्त फलमाप्नुयात् ।
 यावदौषधं भक्षयेत्तावत् क्षारादिकं तथा ॥
 क्षवणक्षेपशकादि वातातपादिकं त्वजेत् ॥

अथ हस्तिकर्ण कल्पः ।

एवमन्यं प्रवक्ष्यामि प्रयोगं शृणु सुन्दरि ।
 औषधं दिव्यरूपञ्च स्वाहा पूर्व्वं समुद्धृतम् ॥
 हस्तिकर्णं दूतिं ख्यातो नाम्नासो सुरपूजितः ।
 तस्य भक्षणमात्रेण सर्व्वरोगात् प्रमुच्यते ॥
 षडेन्द्रश्च यथा दृष्ट्वा षडा यान्ति पराङ्मुखम् ।
 एवमहौषधं प्राप्य व्याधिमात्रं प्रणश्यति ॥
 सुतिथौ च सुनक्षत्रे सुदिने च सुपूजिते ।
 सुपुष्पे रक्षितैरर्घ्यं दत्त्वा चैवोत्तरामुखः ॥
 खलेत समनसा प्राज्ञः समुद्धृत्य तु धारयेत् ।
 ततः पिष्ट्वा सुसंस्कृत्य स्रज्ज्वा चूर्णानि कारयेत् ॥
 सर्पिर्भीधुसमायुक्तं दृतभाण्डे निधापयेत् ।
 एकविंशति रात्रेण समुद्धृत्य पलांशकम् ॥
 ब्राह्मणं भोजयित्वा तु स्वस्तीति वाचयेत्ततः ।
 दुग्धेन च समायुक्तम् अहन्यहनि भक्षयेत् ॥
 पलं भक्षणमात्रेण बलीपलित वर्ज्जितः ।
 श्रुतिधरो मधुरवाक् श्रीमाने वामरोपमः ॥
 बलवीर्य्यधरो दक्षो नरो नारायणोपमः ।
 दिने न योजनशतं गत्वा च पुनराव्रजेत् ॥
 जीवेद्द्वर्षशतञ्चैव नात्र कार्या विचारणा ।
 प्रयोगान्यं प्रवक्ष्यामि शृणुष्व कमलानने ॥
 कृष्णाधेनुक्षीरे नैव संलोष्ट भक्षयेद् यदि ।
 पूर्व्वोक्तं फलमाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥
 एवं माहिषदुग्धेन संलोष्ट मधुना सह ।
 भुक्त्वा फलं पूर्व्ववच्च लभते त्रयमासके ॥

दध्ना च भक्षणाद्देवि मासत्रयं प्रयत्नतः ।
 पूर्व्ववत् फलमाप्नोति न केशां सिततां व्रजेत् ॥
 सर्व्वत्र जयमाप्नोति वशीकरणमुत्तमम् ।
 जीवेद्वर्षशतं द्वे च नरो नागबलोपमः ॥
 तथा शयनकाले च उदक्तेन हृतेन वा ।
 विडालपदमानन्तु देहसिद्धिर्भवेद् भुवम् ॥
 यथेच्छया पलशतं भुक्त्वा जरामरो भवेत् ।
 कल्पोदं परमं गोप्यं त्वं स्नेहात् प्रकाशितम् ॥
 यस्य सेवनमात्रेण नरो भोक्ष्यमानोऽप्युयात् ।

अथ श्वेतार्क कल्पः ।

अथेदानीं प्रवक्ष्यामि श्वेतार्ककल्पमुत्तमम् ।
 अस्य साहाय्यप्रवित्तरं शृणुष्व कमलानगे ॥
 श्वेतार्कसुखसुदुष्यं पूर्णं कृत्वा प्रयत्नतः ।
 आदौ सूर्य्यं नमस्कृत्वा त्रिविधं पूजयेत्ततः ॥
 प्रातरुत्थाय जीर्णान्ते गवाक्षीरेण संपिबेत् ।
 भवेत् श्रुतिधरो धीरो बलीपलित वर्ज्जितः ॥
 कामदेवस्य सदृशः सर्व्वशास्त्रविशारदः ।
 मासमात्रं प्रयोगेन जीवेद्वर्षशतं नरः ॥
 सर्व्वरोगविनिर्मुक्तो नरो नागबलोपमः ।
 श्वेतार्कसुखकं हस्ते बद्ध्वा देशान्तरं व्रजेत् ॥
 भूतः पिशाचाद्या डानिन्या गुह्यकास्तथा ।
 दृष्टिमात्रं पञ्चायन्ते श्वेतार्कस्य प्रसादतः ॥
 श्वेतार्कमरोचनया गोहृतेन च पेययेत् ।
 ललाटे च हस्तं कृत्वा त्रैलोक्यं वशमानयेत् ।
 श्वेतार्कस्य हस्तेनैव चन्दनं सह पेययेत् ।

एतद्वराङ्गकै दत्त्वा किन्नरी भवति ध्रुवम् ॥
 श्वेतार्कमूलं कथ्यौ बज्रा रमणीं वै रमेद्बुधः ।
 धारयेत् पतितं शुक्रं स्त्रियश्च वमश्चानयेत् ॥
 श्वेतार्कं पद्मपत्रश्च कथ्यौ बज्रा रमेत् स्त्रियम् ।
 धारयेच्च नरः शुक्रः शतनारीं रमेद् यदि ॥
 श्वेतार्कमूलमानीय स्वरं स च पेषयेत् ।
 तिलकं कारयेद् यस्तु तस्य विश्वं वशम्भवेत् ॥
 स्वरसं मधुसंयुक्तं श्वेतार्कं तुलया सह ।
 यावत् प्रज्वलते दीपं तावत् शुक्रश्च न चरेत् ॥
 नाभिपद्मदले बज्रा तन्मूलं दक्षिण करे ।
 धारयेच्च सदा देवी सौभाग्यं परमं भवेत् ॥
 श्वेतार्ककल्पमाहात्म्यं तव ज्ञेहात् प्रकाशितम् ।
 न वक्तव्यं कासुकाय शठाय न कदाचनम् ।

अथ भङ्गराज कल्पः ।

अथेदानीं प्रवक्ष्यामि भङ्गराजकल्पमुत्तमम् ।
 भङ्गराजं मूलं पत्रं चूर्णयित्वा तु यत्नतः ॥
 काञ्चिकैः पेषयेत् घोरः बटीं कुर्यात् प्रयत्नतः ।
 तत्पिबेत् सह यत्नेन सासैके च गुणं भवेत् ॥
 भङ्गराजपत्ररसं कृष्णजीरं समं पिबेत् ।
 तैलेन सह संदद्यात् वलीपलितवर्जितः ॥
 भङ्गराजरसश्चैव गुडूचीरससंयुतः ।
 मासमात्रं प्रयोगेन सर्व्वव्याधिं विनश्यति ॥

अथ काकला कल्पः ।

काकलाकल्पं प्रवक्ष्यामि शृणुष्व कमलानने ।
 काकलापादं प्रहारेण नाभिर्व्यथा विनश्यति ॥
 काकलामूलं करे बज्रा अतीसारं विनश्यति ।

अथ अम्बालोनी कल्पः ।

अथाम्बालोनीकल्पश्च कथयामि वरामने ।
 अम्बालोनीरसं दत्त्वा चक्षुःशूलं विनाशयेत् ॥
 अतीसारं नाभिःशूलं चक्षुःशूलं तथैव च ।
 अम्बालोनी साचीशूलं मरिचं कुष्ठमेव च ॥
 पेषयित्वा पिबेत् यस्तु वसन्तः सख्यं नाशयेत् ॥

अथ शाल्मली कल्पः ।

ऋणु देवी प्रवक्ष्यामि शाल्मलीकल्पमुत्तमः ।
 श्वेता पीता तथा रक्ता कृष्णाश्चेति चतुर्विधाः ॥
 ब्राह्मणी श्वेतवर्णा च पीतवर्णा च बाहुजाः ।
 रक्ता चैव भवेद्देव्याः कृष्णान्मूढाः प्रकीर्त्तिताः ॥
 चतुर्वर्णमयी देवी सर्वभूतानुप्रकल्पिनी ।
 श्वेता पीता तथा कृष्णा न हि सर्वत्र लभ्यते ॥
 रक्ता न कथयिष्यामि या च सर्वत्र लभ्यते ॥
 तस्या पुष्परसं लब्ध्वा वज्रयोगेन साधितम् ।
 सुसुहृत्ते च कर्त्तव्यं ज्ञात्वा चन्द्रबलावलम् ।
 पलद्वयं पिबेत् प्राञ्च एकचित्तं समाहितः ॥
 रजनीं प्रहरैकेन उन्मादो जायते ध्रुवम् ।
 अष्टौ स्त्रियाः कामयते स्वेच्छया परिवृंहितः ॥
 एकद्वित्रिचतुःपञ्चषट् सप्तमाष्टमं रमेत् ।
 प्रथमे द्वि पले देवी चत्वारि च द्वितीयके ॥
 तृतीये षट् पलान्येव पलान्यष्टौ चतुर्थके ।
 प्रतियामं पिबेत् क्षीरं रमेच्च घोषितन्तथा ॥
 अनेनैव विधानेन नरसिद्धिमवाप्नुयात् ।
 चतुर्वर्षशतं देवि नरो जीवेन्न संशयः ॥

नरो नागबलोपेतः कामदेव समो भवेत् ।
 नारीणां सम्मतो नित्यं सुभगः प्रियदर्शनः ॥
 श्रीभ्रगामी भावज्ञैव बलीपलित वर्जितः ॥
 अभयाकल्पः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि अभया कल्पसुत्तमम् ।
 भक्षयेत् ऋतुभेदेन देवतुल्या भवेन्नरः ॥
 शरते च शिता युक्ता हेमन्ते नागरेण च ।
 शिशिरे पिप्यलीशुक्ता वसन्ते मधुना सह ॥
 ग्रीष्मे च गुडसंयुक्ता वर्षासु लवणेन च ।
 अनेनैव विधानेन भक्षयेद् यो हरीतकी ॥
 तस्य वृद्धिर्बलं बीर्यमारोग्य स्थिरयौवनम् ।
 अग्निर्दहति काष्ठानि शरीरस्य हरीतकी ॥
 कदाचित् कुप्यते माता नोदरस्या हरीतकी ।
 मातेव भक्षयेद् यो हि हितकारी हरीतकी ॥

अथ औषधभक्षणे नक्षत्रनियमः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि नक्षत्रौषधभक्षणे ।
 ये च ऋक्षाणि शस्तानि नराणामौषधभक्षणे ॥
 ह्रगो हस्ता ज्येष्ठा मूला विशाखाश्वानुराधिका ।
 धनिष्ठा शतभिषा चैव भैषज्य भक्षणे शुभा ॥

देव्युवाच ।

ईडा च पिङ्गला चैव सुषुम्ना च तृतीयका ।
 योगीनां कार्यं सिद्ध्यर्थं नाडीत्रयं प्रसंश्रुते ।
 केनोपायेन देवेश प्रकाशयन्ते च नाभयः ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यन्मां तां परिशृण्वसि ।
 मेरौर्वाक्षे स्थिता ईडा शीतला चन्द्ररूपिणी ॥

दृते प्रकाशिता सा च तस्मात् दृतश्च संपिबेत् ।
 दक्षिणे पिङ्गला नाडी दिवाकर सम प्रभा ॥
 लग्नवीर्या च सा नाडी मधुना सा प्रकाशते ।
 मेरोर्भीधे सुषुम्ना च केवलानन्दरूपिणी ॥
 मिष्टदाहिमरसेनैव सुषुम्ना च प्रकाशिता ।
 काश्मीरोद्भव दाडिमा मिष्टदाहिम'ल्यते ॥

अथ ञ्जरचिकित्सा ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि चिकित्सा ञ्जरसम्भवे ।
 वातिकं पैत्तिकञ्चैव श्लैष्मिकं वायु द्वन्द्वजे ॥
 केशराजस्य मूलञ्च क्लिप्ता तत्त्वमखण्डकम् ।
 आर्द्रकैः सहभक्षेत् महाञ्जरविनाशनम् ॥
 नागरं गुडूचीञ्चैव धन्याकम् रक्तचन्दनम् ।
 लशूरीञ्चैव प्रत्येकं क्वाथ्य पञ्चसमन्वितम् ॥
 चतुर्भागैक शेषन्तु तद्वारिस्थित शेषकम् ।
 कम्पनं वेदानां तीव्रं ञ्जरं नश्यन्ति वातिकम् ॥
 अपामार्गजटा कक्ष्यां सप्त लोहित तन्तुभिः ।
 गङ्गा दण्डं रवेर्वारे ञ्जरं हन्ति तृतीयकम् ॥
 गुग्गुलुकपुष्पाभ्यां धूपिते मातुषो भवेत् ।
 चातुर्यकं ञ्जरं हन्ति कण्ठावस्थ विगुणितः ॥
 जम्बुकलं हरिद्रा च सर्पस्यैव तु कक्षुकम् ।
 सर्वञ्जराणां धूपोऽयं हर्ता रात्यन्धकस्य च ॥

अथ ञ्जरनाशन मन्त्राः ।

अथ मन्त्रप्रकारेण ञ्जरनाशनां शृणुष्व मे ॥
 (ओं नमो भगवते क्षिन्दि क्षिन्दि ञ्जुकस्य
 शिर प्रक्षलित मधुपाये पुरुषस्य फट् ।)

मन्त्रेणानेन देवेशि भूमाङ्गं छेदनञ्चरेत् ।
 ततो महाज्वरं देवि विनाशं भवति प्रिये ॥
 देवकाष्ठं गुडूचीञ्च धन्याकं रक्तचन्दनम् ।
 कम्पनं वेरनां तीव्रं ज्वरं नश्यन्तु वातिकम् ॥
 करे बद्धन्तु निर्गुण्डा मूलं ज्वरहरं ततः ।
 हृस्ते रक्तपलाशस्य अपामार्गस्य वा प्रिये ॥
 मूलं सर्वज्वरहरं भूतप्रेतादि सम्भवम् ।
 सहदेवा दृता कर्णे लाङ्गलीमूलकं गले ॥
 दृहस्पतिमूलकं वापि मूलं वाङ्गियालकम् ।
 बद्धशिरसि सूत्रेण महाज्वर विनाशनम् ॥
 रविवारे समुत्पाद्य चापामार्गस्य मूलकम् ।
 सप्तसूत्रैः करे बद्धानि ते ज्वर हरन्ततः ॥
 समभागं द्रवश्चैव चार्द्रकं वासकं मधु ।
 ऐकाङ्गिकं ज्वरं हन्ति भक्षयित्वा दिनत्रयम् ॥
 अथानिमन्तयेद्देवि शुष्कलाङ्गुलमृत्तिका ।
 तिलकं तत् प्रभातेन शय्यायां कारयेन्मरः ॥
 ऐकाङ्गिकं ज्वरं तीव्रं नाशयेद्देविवासरे ।

ओं नमो भगवते छिन्दि छिन्दि अमुकस्य शिरः प्रज्ज्वल
 परागण पुरुषाय फट् ।

यदा सरस्वती तीरे अपुत्रा तापसी मृता ।
 तस्मैव तिलकं दद्यान्मुक्त चैकाङ्गिको ज्वरः ॥
 इति सूधिकगर्ते वीरणपत्रे कक्षीपत्र
 जवापुष्पे सिलजलेन तर्पणम् ।

अथ छेदमन्त्रः ।

ओं वाणयुद्धे महाघोरे द्वादशार्कं सम ग्रभे ।
 जातोऽसौ च महावीर्या सुसूतैकाङ्गिकोज्वरः ॥

विलिखेदृष्टपत्रेण बाहोर्मन्त्रस्य धारयेत् ।
 ऐकाहिकं ज्वरं हन्ति पुरुषो दक्षिणे क्रमात् ॥
 सप्तद्रस्योत्तरे तीरे द्विविदो नाम वानरः ।
 ज्वरमैकाहिकं हन्ति लिखिते च गृहोदरे ॥
 देवदारुका धन्याकां नागरं वृहतीद्वयम् ।
 दद्यात् पाचनकं पूर्वे सान्निपातज्वरापहम् ॥
 प्रभातसमये देवि मण्डं गोमूत्रसम्भवैः ।
 पिवेत्तदूर्ध्वभागेन सान्निपातज्वरापहम् ॥
 शेफालिकात्वचं पुष्पं अश्विन्यां वटिकाकृता ।
 अजारोमेन बध्नीयात् सान्निपातज्वरापहम् ॥

अथ बज्रमूत्र चिकित्सा ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि विकित्सा बज्रमूत्रकम् ।
 सेवयेदौषधं यत्नात् साम्यं भवति नान्यथा ॥
 धात्रीरसस्य स्वरसं मधुना च पिवेत् सदा ।
 बज्रमूत्रक्षयं देवि क्षारश्च वासकस्य वा ॥

अथ मूत्रकृच्छ्र चिकित्सा ।

अजाजीमृङ्गवीरन्तु दधिमण्डन्तु पाययेत् ।
 लवणेन समायुक्तं मूत्रकृच्छ्र निवारणम् ॥
 यवक्षारं सितायुक्तं मूत्रकृच्छ्र निवारणम् ।
 स्वर्गशेफालिकामूलं मधुना यत् पिवेद्बुधः ॥
 मूत्रकृच्छ्रं निहन्त्याशु सत्यं सत्यं न संशयः ।
 पीतसारं गुडूच्यास्तु मधुना मेहनाशनम् ।
 सर्वमेहहरो धात्यारसः क्षौद्रनिशाकरैः ॥

अथ विन्दुक्षय चिकित्सा ।

हृत्कुमारिकां पिष्ट्वा क्षीरेण यः पिवेन्नरः ।
 विन्दुमात्रं क्षयं देवि धात्रीश्च विरवपत्रकम् ॥

धात्रीं हरीतकीञ्चैव कृष्णजीरक संयुतम् ।
 भक्षयेत् शयने काले बिन्दुस्त्रावण्यो भवेत् ॥
 यदा बह्वो भवेत् वीर्यं चरणौ लेपयेत्तथा ।
 केतकीपुष्पमरदाय दाडिमा वज्रमूलकम् ॥
 कृष्णा गोभवदुग्धञ्च भक्षयेत् शरुवासरे ।
 बिन्दुस्त्रावण्यं कुर्वात् बिन्दुस्त्रालोकमूलके ।
 अश्विन्यां वटिकां कृत्वा भक्षणान्नात्र संशयः ॥

अथ कुरण्ड चिकित्सा ।

वाङ्माल्यराज्यञ्च पिष्ट्वा तच्चाङ्गकैः सह ।
 कुरण्डं नाशयेत् भद्रे लेपनान्नात्र संशयः ॥
 सन्तप्तसेन मण्डूकं मण्डूकरक्तमांसकैः ।
 कोषट्टिञ्चयं कुर्वात् तैलेन वाङ्मलेपनात् ॥
 हृतेर्नीलोत्पलं पिष्ट्वा लेपनाच्च कुरण्डञ्च ।
 अथवा मृज्जमण्डूकयोषितैर्लेपनात्तथा ॥
 कृष्णजीरक शुण्ठी च मिषली मरिचन्तथा ।
 एषकोषरसोऽनेन कुरण्डमधुसंयुतम् ॥

अथ कुरण्डगण्डगण्ड चिकित्सा ।

ब्रह्मवद्यास्तु मूलान्तु पिष्ट्वा तण्डुलवारिणा ।
 सम्राहे च हरेस्तेपात् कुरण्डगण्डगण्डयोः ॥

अथ भगन्दर चिकित्सा ।

दाडिममूलं हरिद्रा च केतकी तस्य लेपनात् ।
 भगन्दरं विनाशः स्याद्वयं योत्रो विधानतः ॥

अथ कामला चिकित्सा ।

घोषाफलवात समक्वामलाभाशनं भुञ्जन् ।
 अथवा नाशनसंकुर्वाद् कुम्भावीर्यं द्विभागकम् ॥
 कुट्टसेष विनिस्तप्तनामकामुञ्जते हरः ॥

अथ वैवर्ण्यचिकित्सा ।

कृष्णतिलैः ससिद्धार्थैस्तथैव कृष्णजीरकाः ।

समभागेन पिष्ट्वा वै वैवर्ण्यं मर्द्दनाद्वरेत् ॥

अथ कासचिकित्सा ।

तिफला तिकदुञ्चैव समभागेन चूर्णितम् ।

मधुना सह सम्पानात् कण्डुकासं विनश्यति ॥

घृतेन पचयेन्मूलं पतञ्ज बालकस्य च ।

भक्षेद्द्विद्वयं दायेत् श्वासकासक्षयं भवेत् ॥

पिप्पली देवदारुञ्च शुण्ठीचूर्णं समन्तु वै ।

ऊर्ध्वं श्वासं तदा हन्ति पित्रेदुष्णजलेन वै ॥

अथ क्षयकास चिकित्सा ।

नागकेशरमूलञ्च मधुना सह संपिबेत् ।

वासकस्य चमूलं वाध्यञ्जलैः क्षयरोगहा ॥

अशोकस्य च मूलानि अजाक्षीरेण भक्षयेत्

क्षयरोगक्षयं कुर्यान्मूलं जीवेखरी मधु ॥

गंधेधुकस्य मूलं वा भक्षणे मधुना सह ।

पिप्पलीमूलकं वापि दुग्धेन क्षयरोगहा ॥

अथ नासार्थं चिकित्सा ।

द्रुक्षादिभिर्मण्डपैश्च आम्नातकं हरीतकी ।

सर्वसंपेषयेद्योसौ नासारक्तस्त्रायपहा ॥

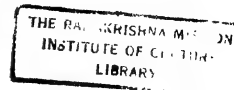
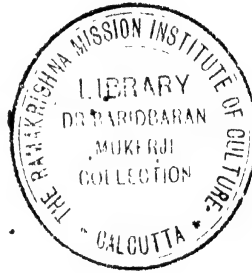
अथ गुदार्थं चिकित्सा ।

पिप्पलीञ्च हरिद्राञ्च गोमूत्रेण समन्विताम् ।

प्रक्षेपेच्च गुदद्वारे प्रशंसि विनिवारयेत् ॥

अभया नयनोतञ्च शर्करा पिप्पलीयुतम् ।

पानादशोहरत्याशु नात्र कार्त्तव्यं विचारणा ॥

अथ कर्णशूल चिकित्सा ।

तीव्रशूलान्तरे कर्णे सशब्दस्तेदवर्द्धिनि ।
 शूलोन्मुक्तं क्षिपेत् कोष्ठं सैन्धवेनावचूर्णितम् ॥
 अर्कपत्रं गृहीत्वा तु मन्दाग्नौ तापयेच्छनैः ।
 निष्पिष्टा पूरयेत् कर्णे कर्णशूलं विनश्यति ॥
 शतावरी तण्डुलीयं मधुना कर्णपूरयेत् ।
 कर्णशूलं तदा हन्ति परं योग वदामि ते ॥
 शतावरी तण्डुलीयं मधुना कर्णपूरणे ।
 कर्णशूलं नाशयन्ति समुदिदं वदामि ते ॥

अथ चक्षुरोग चिकित्सा ।

निम्बपत्रं रसं गुप्ति समेतं चक्षुपूरणात् ।
 चक्षुशूलं क्षयं यान्ति तक्रवदरमूलकैः ॥
 काकस्थ रक्तपित्तञ्च भिक्षुकस्थ च चक्षुसी ।
 यत्नवान् साधकः श्रेष्ठो गृहीत्वैकत्र कारयेत् ॥
 शुभे दिने च सन्ध्यायां चक्षुर्मध्ये प्रदापयेत् ।
 अन्धकारेऽपि देवेशि दिव्यदृष्टि प्रजापयेत् ॥
 हस्तिशृण्डग्रा रसेनैव चक्षुश्च पूरयेद्बुधः ।
 चक्षुजं हन्यते रोगं निश्चितं शृणु पार्ष्वेति ॥

अथ शिरोरोग चिकित्सा ।

विडङ्गं गन्धकश्चैव नीलोत्पलं तथैव च ।
 गोमूत्रं कटुतैलञ्च दत्त्वा पाकं समाचरेत् ॥
 शिवप्राण पानाद्देवि शिरोरोगं विनाशयेत् ।
 दुग्धैः कृष्णतिलं पिष्ट्वा लेपं दद्याच्छिरोपरि ।
 शिरोव्याध्यां क्षयं याति गुडूचीमूलकेन वा ॥

अथ पद्मगन्ध चिकित्सा ।

हरिद्रा लवणञ्चैव मरिचं श्वेतसर्षपम् ।

एकीकृत्वा पेषयित्वा मुखे संधत्थ चर्षयेत् ॥

अथ दन्तरोग चिकित्सा ।

केशराजस्य मूलञ्च आर्द्रकैः सह धारयेत् ।

तदा न पतते दन्तौ नचेत् ओष्ठस्य मूलकम् ॥

अर्कपत्रस्य तप्तेन, दन्ते स्वेदञ्च कारयेत् ।

तदा न पतते दन्तौ वकुलत्वक् चर्षणात् ॥

जातीपत्र पुनर्नवा तिलकणाकोदन्न कुष्ठं वचा ।

शुण्ठीदीपहरीतकी समकृतं चूर्णं मुखे धारितम् ॥

वातघ्नं किमिकण्डूशूलशमनं सर्वमयं ध्वंसकृद्-

दुर्गन्धादि समस्तदोषशमनं दन्तस्तु वज्रायते ॥

अथभतीसार चिकित्सा ।

अथातीसाररक्तातीसारयोः प्रयोगं शृणु ।

स्वल्पं प्रयोगमात्रेण रोगात् प्रमुच्यते यतः ॥

मूलानि सहदेवायाः कृत्वा च सप्तखण्डकम् ।

रक्तसूत्रैः कथ्यौ बद्धा सर्वातीसारनाशनम् ॥

तालमूलीञ्च मधुना समभागेन यः पिबेत् ।

रक्तातीसार क्षयकृन्नारिकेल जलं पिबेत् ॥

अथ परिणामशूल चिकित्सा ।

हिङ्गुली वकुलत्वचां पिष्ट्वा च कायितोदकैः ।

परिणामस्य शूलस्य कथितं परिवर्द्धनम् ॥

लौहचूर्णं समाशुक्तं त्रिफलाचूर्णमेव च ।

मधुनास्वादितं देवी नामाख्य शूलनाशनम् ॥

रक्तोत्पलमपामार्ग शोभाञ्जन वच सया ।

लवणञ्च समं भवेत् नामशूलं विनश्यति ॥

स्रग्मृङ्गमग्निदग्धां गव्या जास्यसमन्वितम् ।

पीतं कृत्पृष्ठशूलानां भवेन्नाशकरं प्रिये ॥

अथ विचर्चिका चिकित्सा ।

एरण्ड मूलकं पत्रं सङ्गराजरसन्तथा ।

अनथा काञ्चिकां पट्टा लेपा विचर्चिकापचा ॥

अथ कुष्ठरोग चिकित्सा ।

श्वेताक्षणापराजितामूलं पिष्टा लेपश्च कुष्ठता ।

अथवा पारिभद्रस्य मूलं मामैः वटिं कृतम् ॥

तैलेन पाचितं तेषां भक्षणात् कुष्ठनाशनम् ।

दृष्टैरुष्णोदकैर्वापि सर्वं कुष्ठं विनाशनम् ॥

विश्वनिम्बदलानाञ्च चूर्णंमामलकैः सह ।

प्रत्यहं भक्षयेत् यस्तु तस्य कुष्ठं विनश्यति ॥

सोमराजस्य बीजानि मवनीतानि मेलयेत् ।

मधुनास्वादितानि स्युः सानि कुष्ठहरानि वै ॥

कुशा हरीतकी दूर्वा तण्डुलश्चार्क क्षीरकम् ।

कदलीर्वन्दनं शुष्कं चारं कृत्वा तु लेपनम् ॥

श्वेतकुष्ठं जयं कुर्यात् प्राचिशाकस्य मूलकम् ।

त्रिभागं त्रिकटुं निम्बं गुडूची च हरीतकी ।

भाग एकं जलं पिष्ट्वा सर्वकुष्ठस्य नाशनम् ॥

अथ मीहारोग चिकित्सा ।

चित्तकं मूलकं पिष्ट्वा कृत्वा तु वटिकात्रयम् ।

कदली पक्वमथेतु भक्षणात् मीहानाशनम् ॥

अथ पिस्कोटक चिकित्सा ।

पिष्ट्वा कृष्णातिलश्चैव काञ्चिकैः पाचयेत्ततः ।

तक्षेपे व्रणहा भद्रे शोथश्च वारयेत्ततः ॥

समभागोदकैः पृष्ठा भरिचं रक्तचन्दनम् ।
दद्यादारभ्यके पूर्वम् विस्फोटवण नाशनम् ॥
महानस्य मूलञ्च पिष्टालोद्य जलेमुदा ।
गण्डशोथ क्षयं याति विस्फोटञ्च तथैव च ॥

अथ अर्बुदरोग चिकित्सा ।

भूमिकुम्भाण्डमूलञ्च पिष्टालोद्य जलेन तु ।
पाचयेदुष्टफेणस्य लेपादर्बुद नाशनम् ॥

अथ दग्धव्रण चिकित्सा ।

तिलतैलेर्यवान्दग्धा समं कृत्वा तु मिलयेत् ।
तेनैव लेपनात्तूर्णम् अग्निदाहं सुखीभवेत् ॥
तिलञ्चैवाग्निना दग्धा सर्व्वं भस्म समन्वितम् ।
अग्निदग्धव्रणं नश्चेदनेनैवाप लेपनात् ॥

अथ स्त्रीपद. (गोद) चिकित्सा ।

अर्कमूलं ससुत्याञ्च उत्तरे चार्कवासरे ।
तन्मूलं रक्तसूत्रेण धारणात् स्त्रीपदक्षयः ॥
बला चातिबला लोभ्र लेपनात् स्त्रीपदक्षयः ।
मूलं दण्डोत्पलं वापि हरितालेन लेपयेत् ॥
निर्गुण्डीकेरण्ड सुवर्णं यत्नेच्छपाहमिनैः ।
श्वेतसर्पपैच पिष्टा तु लेपेद्भङ्गमङ्गलाय ।
चिरोत्थितं स्त्रीपदञ्च निहन्ति निश्चितं सदा ॥

अथ निद्रामोक्षोपपन्नः ।

पृष्ठं माहिष कुम्भाण्डं पिष्टा तत्समभागकम् ।
लेपयेत् कुक्षि पृष्ठे च यस्य निद्राक्षयो भवेत् ॥
श्रीभास्त्रमस्य बीजानि नीलोत्पलस्य पुष्पकम् ।
जागेश्वरं समं पिष्टा निद्रासुषुप्ति चाप्नोति ॥

गृह्णीतु फलपक्वञ्च पिष्ट्वा च मधुयटिभिः ।
 यस्य निद्राञ्जनं दद्यात् भुवं निद्रा विनाशयेत् ॥
 अथ निद्रा चिकित्सा ।

मूलकं काकजङ्घायां धारयेत् शिरसोपरि ।
 मन्त्रेनैवान्वितं येषां भजेन्निद्रा बलीयसी ।
 . मन्त्रो यथा ।

ओं सिंहे सिंहे योगिनी महानिद्रे स्वाहा ।
 महानिद्रायनीं देवीं मन्त्रेणानेन पूजयेत् ॥
 तेनैव गृहमध्ये च मन्त्रं शत एवं जपेत् ।
 महानिद्रायनी भूत्वा सर्वे स्वप्रथिता जनाः ॥
 श्मशानदं क्षिपेद्देह कृष्णा गोमूत्रं चत्तिका ।
 एवं निद्रामयी माया संक्षेपात् कथितं मया ॥
 अथावा न्यं प्रकारेण निद्रानी मन्त्रं कथ्यते ।
 यस्योच्चारणमात्रेण निद्रां भवति चान्यथा ॥
 अथ अदृश्योपायः ।

दण्डकाकस्य रुधिरं पित्तञ्च जम्बूकस्य च ।
 भल्लूकपेचकयोरस्थि वामदक्षिणयोरपि ॥
 एषां पिष्ट्वा समञ्चैव वटिकां कारयेत्ततः ।
 छायायां कारयेच्छुष्कां मञ्जनं तत्प्रदापयेत् ॥
 यावन्मात्रं स्थितं नेत्रे अदृश्योभव सुन्दरी ।
 पादयोस्तनयोरेवं युक्तिमौह्यं मनीषिभिः ॥
 चित्राग्नि खञ्जरीटस्य विष्टाफेणोदयस्य च ।
 शोभाञ्जनं चासनेत्रे नर एतैश्च धूपितः ॥
 अदृश्यैस्त्रिदशैः सर्वैः किं पुनर्ननुजैः प्रिये ।

अथ सट्ठ्य निधि दर्शनोपायः ।

कर्णकधूसूरमूलञ्च तथा सप्तदलस्य च ।

मुक्तकेशेन चोत्पाञ्च मूलञ्चावत् बलकलैः ॥

तावन्मुखे च संवृत्य सर्वमुदृश्यते, नरैः ।

पातालतलपर्यन्तं यत्र यत्र स्थिते निधिः ॥

अथ निगडभङ्गप्रयोगः ।

तत्र कालीसाधनम् । आदौ ध्यानम् ।

रक्तवस्त्रपट्टिधानां दिव्यगन्धानुलेपनां त्रिनयनां हास्य-
वदनां चतुर्भुजां मणिसुकुटभूषितां शववाहनां मुण्डमालाविभू-
षितां कर्तोरुखर्परधारिणीं मामुद्धर देवि कात्यायनि ॥ इति
ध्यात्वा मन्त्रं पठेत् ।

ऋणजयन्तीमूलञ्च शनिमङ्गलवासरे ।

समुत्पाञ्च गुवाक्नेन खादित्वा स्वदेहे स्वयम् ॥

दद्यात् फुत्कार देवेशि मन्त्रैरणानेन साधकः ।

सिद्धिं कुर्यात् मनुं जप्त्वा चाष्टोत्तर सहस्रकम् ॥

कार्थसिद्धिं भवेत् सत्यं नात्र कार्थ्या विचारणा ॥

ओं चामुण्डे वज्रपाणि द्रौं फट् स्वाहा ।

अनेन सहस्रजपेन बन्धो मोक्षो भवेद् ध्रुवम् ॥

निगडं कपाटं देवि आवश्यं भञ्जनं शुभम् ।

छिनत्ति जालं दासस्य सन्मयेत्तैलयन्त्रकम् ॥

नश्येत् पाकं कुलालस्य गवां क्षीरस्य नाशनम् ।

अथ देह दुर्गन्धहरणम् ।

तिलं सर्षपसंयुक्तं हरिद्रा मेथिकान्तथा ।

पिष्टा तक्षेपनात् गाढं गाढं गन्धो विनश्यति ॥

आईकस्य च पुष्पा तुष्पीपत्रयुतानि च ।

सुसोप्राणि च तक्षेपात् देहदुर्गन्धमाहरेत् ॥

अथ देह सौगन्धजननम् ।

शुष्काव्यबीजं हरीतकौ सोन्धामामलकस्य च ।

उद्वर्त्तनं भक्षणान्ते देहसौगन्धवर्द्धनम् ॥

कुष्ठञ्च चूर्णकं कृत्वा मधुसर्पिं समन्वितम् ।

भक्षयेत् प्रातस्तथाय पद्मगन्धं प्रजायते ॥

अथ कान्तिजननम् ।

अतर्सीमाषगोधूमं चूर्णं कृत्वा तु पिप्पलीम् ।

दृतेन लेपयेत् गीतं एभिः सह विचक्षणः ॥

कन्दर्पसदृशो कान्ति भवेन्नित्यं विलेपनात् ।

धात्रीकुसुमानीय फलं तत्र च यो हृतम् ॥

जम्बुफलस्याम्बरसे मधुना सह पेययेत् ।

वराङ्ग लेपनादेव दृष्ट्वा कान्तौव गच्छति ॥

अथ पुटिजननम् ।

धातकी सोमराज क्षीरेण सह पेययेत् ।

दुर्वलत्वं भवेत् स्थूलो नात्र कार्थ्या विचारणा ।

अथ सुखसौगन्धजननम् ।

यः कुष्ठचूर्णं मधुना दृतेन ककोलाञ्चितम् ।

मासैकमात्रेण याति केतकीकुसुमोपमम् ॥

अथ सुस्वरजननम् ।

हरिद्रा च वचा कुष्ठं पिप्पली च यमानिका ।

मरिचं सैन्धवं शूलठी एषां चूर्णस्तु कारयेत् ॥

मधुना सहितं चूर्णं पेययित्वा शिलातले ।

द्विषश्च सप्तभिश्चैव भक्षितश्च निरन्तरम् ।

जायते सुस्वरं पुंसां किन्नरैः सह गीयते ॥

गौरी काञ्चलिका तन्त्रम् ।

५२

अथ लोमपातनम् ।

हरीतालं कदलीदलभस्मना ।

एकयोगेन चोद्धृत्य लोमपातनं भवेत् ॥

अथ केशस्य वैवर्ण्यं हरणम् ।

मुस्तकं सर्षपञ्चैव लक्ष्मीरञ्च तथैव च ।

हरीतकी नखी चैव आमलकी समन्ततः ॥

सर्वे समं परिहृत्य फेपयित्वा विधानतः ।

केशस्रलं समालिप्य मेपतुल्यो भवेद् ध्रुवम् ॥

अथ स्ननगुणाधानम् ।

स्त्राविणीरसकायं तैलं सिद्धतिलोद्भवम् ।

तत्तैलं तिलकेनापि स्ननस्योपरि लेपयेत् ॥

काठिन्यं दृढतां याति पतिताञ्चोत्थितं भवेत् ।

दृढो वा कन्यका वापि जातौ यस्याः पयोधरी ॥

श्वेतोद्भूतं कुसुमं कृष्णधेतुपयोन्वितम् ।

पिष्ट्वा स्ननयुगे दद्याद्भवेत् पीनपयोधरम् ॥

वचाश्लगन्धासंयुक्ता अश्वारिपत्रकन्तथा ।

गजपिप्पलीकायुक्तं सद्यो भिन्न जलेन च ॥

फेपयित्वा विधानेन लेपयेत् स्ननमण्डले ।

पततेन्तु कदाचित्तु आमतालफलं यथा ॥

रसं गाम्भारीपत्रस्य तत्समं तिलतैलकम् ।

समानं जल भागञ्च दत्त्वा पाकं समाचरेत् ॥

तैलशेषं परिचाय क्षौमं मन्त्रेण शोधयेत् ।

कुचप्रलेपनाद्देवि लौहवत् जायते ध्रुवम् ॥

अथ सौभाग्यं जननम् ।

क्षिप्ररश्मैव निम्बञ्च पङ्कजञ्च निरामयम् ।

धातकीफलपुष्पञ्च जम्बुदुग्धोद्भवं संयुतम् ॥
 पिष्ट्वा मधुयुतं लेपात् बन्ध्यापि लभते सुतम् ।
 वृद्धा नवप्रसूता वा दुर्भगा सुभगा भवेत् ॥

अथ लेपवराङ्गयोः ।

निम्बकाष्ठेन मधुना धूपयित्वा भगं स्त्रिया ।
 सुभगासौ भवेन्नारी पति दासौ भविष्यति ॥
 खञ्जरीटस्य मांसस्य मधुना सह पेययेत् ।
 प्रातःकाले योनिलेपात् पुरुषो दासतामियंति ॥
 माहिषं नवनीतञ्च कुष्ठञ्च मधुयष्टिकम् ।
 भगलेपनं सौभाग्यात् पतिर्दासो भविष्यति ॥
 माहिषं नवनीतञ्च मिश्रितं तत्समं मधु ।
 बदरिबीजसारञ्च पिष्ट्वा एकत्र कारयेत् ॥
 एभिः संमर्द्दन्तं तेजस्विनाङ्गनां भवेत् ।
 गोरोचना महादेवि ऋतुशोणित भाविता ॥
 तत्कृतं तिलकं यस्य स नरोऽयं निरीक्षते ।
 तञ्च सर्वं वशं कुर्यान्नात्र कार्यं विचारणा ॥
 सैन्धवं कृष्णलवणं सौवीरं मत्स्यप्रपित्तकम् ।
 मधुसर्पिः, सितायुक्तं कुर्यात्तत् भगलेपनात् ।
 यः पुमान् मैथुनं गच्छेन्नान्यां नारीं स गच्छति ॥

अथ स्त्रीवशीकरणम् ।

पुण्यायाञ्च हरेत् पुष्पं भरण्यान्तु फलं तथा ।
 पल्लवञ्च विशाखायां हस्तायां पत्रमेव च ।
 मूलायान्तु तथा मूलं धूसूरस्य समानयेत् ।
 पिष्ट्वा कर्पूरयोगेन रोचना कुम्कुमेन च ।
 तिलकैस्त्रीवशं याति यदि साक्षादबन्धनीम् ॥

कौकिलाक्षं मूकशिखी शृतावरीन्तथैव च ।
 गोबुरं गणिकारश्च वाय्वाखक तथैव च ॥
 महाकुष्माण्डमूलश्च एकीकृत्यश्च चूर्णयेत् ।
 शुष्कपात्रेण तत् चूर्णं रक्षयेत्, यत्नपूर्वकम् ॥
 दुग्धेन सहितं देवि पिवेद्वात्रौ समाहितः ।
 नानागुणं भवेत्तस्य कामिनीवञ्चको भवेत् ॥
 कन्दर्पहरनारीनां दर्पहस्ता भविष्यति ।
 पुण्यायां वा मन्दायां वा हस्तायां वा तथैव च ।
 श्वेताकर्मलमानीय कव्यां बद्धा रतिश्चरेत् ।
 पतिपुत्रपरित्यक्ता तस्यार्थे व्रजति ध्रुवम् ॥

ओं चामुण्डे जय जय सन्धय सन्धय मोहय मोहय
 सर्वं मां त्वां दम दम स्वाहा । इमं मन्त्रं एकादशवारं जप्त्वा
 पुष्पमभिमन्त्र्य यस्मै दीयते सा तस्य वश्य भवति ।
 ओं कामदेव हस्तमर्पणं उत्तमं कुरु कुरु स्वाहा ।
 अनेन सप्तधाभिमन्त्र्य यं पृथति सा वश्य भवति ॥
 अपभाषा प्रवक्ष्यामि मन्त्रं स्त्रीवशीकरणम् ।
 यस्य साधनमात्रेण शक्तिसाधनमुत्तमम् ॥

अस्य मन्त्र यथा ।

मन्त्रेणानेन देवेशि त्रिवारं सलिलं पिवेत् ।
 सर्वं त्यक्त्वा च सा नारी तस्य सङ्गी भवेद् ध्रुवम् ॥

अथ दम्पती प्रीतिजननम् ।

ब्रह्मयष्टि वचा कुष्ठं मधुना सह पेययेत् ।
 अङ्गुलेपाच्च वनिता नान्य भर्तारमिच्छति ॥
 रतिकाले महादेवि शृणुष्व पर्वताग्रजे ।
 निजशुक्रं गृहीत्वा तु वामहस्ते नयेत् पुमान् ।

कामिनीचरणं वामौ लेपनात् स स्त्रियः प्रियः ।
 नीलोत्पलं समं पूगं प्रदद्याच्चापराजिताम् ।
 यस्य मनोभिवाञ्छया वशंयाति वराङ्गना ॥
 हयमारक मञ्जिष्ठा मालतीकुसुमानि च ।
 तण्डुलानि प्रियङ्गुली पेपयेदेकयोगतः ।
 अनेन लिप्तालिङ्ग कामिनी वंशकृत् भवेत् ॥
 कपित्थरस कङ्कारं पिप्पली मधुयष्टिका ।
 मधुना च समं पिष्ट्वा लेपनाच्च वराङ्गयोः ॥ -
 दम्पतीप्रीतिमाप्नोति प्राणान्ते नापगच्छति ।
 सैन्धवञ्च महादेवि पारावतमलं मधु ।
 एभिस्तु लिप्त लिङ्गस्तु कामिनी वशकङ्गवेत् ॥
 दम्पत्योः प्रीतिजननं नित्य लेपाद्वराङ्गयोः ।
 कुर्व्याद्वशीकृतं यत्न धूपैश्च तिलकं तथा ॥
 अथ जगद्वशीकरणम् ।

मन्त्रः शिला पलमेकं सगोरोचनकुम्कुमम् ।
 एभिस्तु तिलक कुर्व्यात् जगद्वश्य न संशयः ॥
 सहदेवा भङ्गराज श्वेतापराजिता वच ।
 तेनैवं तिलकं दत्त्वा तैलोक्यं वशमानयेत् ॥
 ओं ह्रीं समासेयं सौभाग्यं गौरि देहि मे ॥
 गोदन्तं हरितालञ्च संयुतं काकजङ्गयोः ।
 चूर्णं कृत्वा यच्छिरसि दीयते स वशो भवेत् ॥
 श्वेतापराजिताभ्रलं पृष्ट्वा च रोचना सह ।
 यः पश्चेत्तिलके नैव वशी कुर्व्यान् संशयः ॥

तिलककरणं मन्त्रस्तु ॥

ओं रक्तचासुण्डे असुकं मेवशमानय स्वाहा ।
 ओं ह्रीं ह्रीं हूं फट् अयं मन्त्रं अयुत जपेत् ॥

गोरोचना सरक्तेन तिलके च वशी भवेत् ॥
 भङ्गराजस्य मलस्य पिष्टा शुक्लेण संयुतम् ।
 अक्षिणीचाञ्चयित्वा च वशीकुर्व्याज्जगत्त्रयम् ॥

अथ मोहनम् ।

भङ्गराजदण्डोत्पलं खेतगोरोचनरोचन ।
 पिष्टा तु तिलकं कृत्वा मोहयेत्तु जगत्त्रयम् ॥ .
 ओं सर सर ओं ओं स्वाहा ।

अनेन मन्त्रेण उदङ्गं सप्तवाराभिमन्त्रितम् ।
 प्रातश्चक्षुसि संदत्त्वा मोहयेत् भुवनत्रयम् ॥
 अन्यञ्च ।

ओं दण्डाय महादण्डाय स्वाहा ।

इति मन्त्रेण वस्त्रान्तिके ग्रन्थिं बद्ध्वा सर्व्वं मोहयेत् ।
 राजाग्रजाबन्धुबान्धवश्यालामित्रं परीक्षोभय ।
 चानि चानि चानि चानि मोहि मोहि द्वौ द्वौ त्रौ त्रौ
 जगद्वशं भवतु स्वाहा ।
 अनेन मन्त्रेण सुखमार्जनं कुर्यात् तदा सर्व्वं वशं भवेत् ।
 द्वौकार सप्तधा प्रीतिरसनारससंयुतम् ।
 खलाटे तिलकं कृत्वा यो जानं वशमानयेत् ॥
 यस्य नाम गृहीत्वा तु मायावीजं त्रिधा पठेत् ।
 सुक्तकेशोर्द्धं सुखे नैव सुखमार्जनमाचरेत् ॥
 सत्यं सत्यं महादेवि स सर्व्वं वशमानयेत् ॥

अथ वीर्यजननम् ।

ईश्वरोवाच ।

आत्यन्तं खवर्णं चारं शाकानि कटुतिक्तकम् ।
 शुक्लं पर्व्वसितस्रैव दधेष्टभोजनं त्यजेत् ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि प्रयोगं वीर्यकारणम् ।
 यस्य भक्षणमात्रेण वृद्धोऽपि तरुणायते ॥
 चूर्णं विदार्याः संकथ्य स्वरसेनैव भाषितम् ।
 शर्करा सधुसर्पिर्भिर्युत लिप्त्वा पयः पिबेत् ॥
 वृद्धो युवा भवेद्देवि सत्यं सत्यं न चान्यथा ॥
 विदारीकन्दचूर्णान्तु हृतेन पयसा पिबेत् ।
 औदुम्बररसेनैव वृद्धापि तरुणायते ॥
 बीजं गोनवनीतेन समंयुक्ते प्रियो भवेत् ।
 तर्णो हन्तिक वृद्धान्तु महिषाणां वसां तथा ।
 कर्मियातां पातयेत्तु सफलं नात्र संशयः ॥
 विष्णुकान्तामूलशिखां करे बद्धा तु यो रमेत् ।
 पट्टस्त्रवेण वै देवि स्थिरवीर्यं भवेद् ध्रुवम् ॥
 कणायाञ्च चतुर्दश्यां कथ्यां बद्धा समाहितः ।
 हरेत् लाङ्गलिकामूलं सिंहे च मकरादिकान् ॥

अथ बलवर्द्धनम् ।

आर्द्रकस्य च मूलञ्च कन्तिकायां समुद्धरेत् ।
 मुखे लिप्त्वा सुरश्चापि यदा च वने गच्छति ।
 महाबलो महावीर्यं हस्तिं हन्ति न संशयः ॥

अथ श्रुतिधारणम् ।

धात्रीमूलं समानीय तिलेन सह चूर्णयेत् ।
 मासैकं प्रातः संयुक्ता नरः श्रुतिधरो भवेत् ॥

अथ अस्त्रधारणम् ।

मातृमूलं समानीय हस्ते बद्धा गतो वने ।
 तस्य देहेषु शस्त्राणि कदाचिन्न पतन्ति च ॥

अथ गात्रस्यन्दन कथनम् ।

प्रथातः संप्रवक्ष्यामि गात्रस्यन्दनजं फलम् ।
यज्ज्ञात्वा च विजानीयात् शुभाशुभफलं नरः ॥
शिरस्यन्दनमैश्वर्यं ललाटं रोगकारणम् ।
नाभश्च दक्षिणे नेत्रे कलहं वामलोचने ॥
उभयोः श्लोकवार्त्ताश्च नासोर्मरणमेव च ॥
ओष्ठे तु कलहश्चैव अधरे मिष्टभोजनम् ।
दन्तमूलस्यन्दनेन अवश्यं मांसभोजनम् ॥
स्यन्देन कर्णयो वापि फलसङ्गीतं श्रवणम् ।
कण्ठे मारात्मकं योगं कदाचिज्जीववद्भवेत् ॥
अर्धलाभं दक्षिणे भुजे स्त्रीलाभं वामभुजके ।
लक्ष्मीर्द्विदक्षिणे षष्ठे वामे च परदारकम् ॥
उभौ च श्रीद्विद्विः स्यान्मभौ च मरणं भवेत् ।
दक्षकक्षां वज्रलाभं वामे मित्तं समागमम् ।
उत्सवं उभयोः कन्योः लिङ्गे च युवती स्त्रियम् ॥
भूमिलाभं दक्षिणे गण्डे वामे बुद्धि उभे धनम् ।
विदेशगमनं गुच्छे राजभयं पददक्षिणे ।
वामपादे च गमनं उभयो राजसेवनम् ॥
एवं विलिखयेत् स्यन्दं शुभाशुभफलं लभेत् ।

इति श्रीहरगौरी संवादे गौरीकाञ्चलिका
तन्त्रं समाप्तम् ।

